

Crítica

>>

Fosca: aquesta nit no hi ha lluna plena

Incursió en l'univers fantàstic dels éssers de la nit més prestigisats ara mateix, tot i que els protagonistes d'aquest relat no ho siguin per naturalesa. L'Abel adquireix la condició de vampir de petit per culpa d'una estranya relació materna. Ara, amb disset anys, ni se suporta ni la suporta. En el cas de la Fosca, la desatenció dels seus és tan gran que els anul·la per adonar-se en què s'està convertint. Aquest començament sorprenent ens introdueix al tipus de literatura pel qual l'autora ha manifestat sentir-se fascinada, que descriu com a «novel·la social sobrenatural»: aquest fantàstic en què els problemes dels mortals són assumits com a propis pels éssers sobrenaturals. En la història, les accions equivocades i sovint interessades dels adults aboquen damunt els joves una gran dosi d'incomunicació i solitud, emocions versemblants que poden despertar l'empatia dels adolescents tant com el fet de superar-les en descobrir-se en un bloc; comunicar-se a través del xat; mostrar les seves pors i, finalment, enduts per un fort sentiment amorós de ressons cinematogràfics, trencar amb tot i intentar sobreviure junts un inquietant eternament. Una lectura fluida amb escenes de to forçosament melodramàtic que conviuen amb altres d'angunioses, com sol ser freqüent en les obres del gènere.

Valoració del crític: 2★

Fitxa

Títol:

Fosca: aquesta nit no hi ha lluna plena

Autor: SANTOS, Care
Il·lustrador:
Editorial: Estrella Polar
Lloc de edició: Barcelona
Any: 2012
colecció: L'Illa del Temps
nº: 79
ISBN: 978-84-9932-573-6

